

Платон Воронько

ЧИТАНОЧКА

Д-Б
АС-12

Платон Воронько
ЧИТАНОЧКА

МАЛЮНКИ Н. МАКАРОВОЇ

ВИДАВНИЦТВО ДИТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ „ВЕСЕЛКА“
Київ 1968

ОЛЕНКА МАЛЕНЬКА

— Оленко маленька,
Чому ти раденька?

— Бо в мене весела рідня.

— Чому в тебе очі
Такі голубенькі?

— На небо дивлюся щодня.

— Чому це у квітах
У тебе сукенка?

— В квітник я ходжу по росі.

— Розумна Оленко,
Чому ж ти маленька?

— Тому я маленька,
Що звуся Оленка,—
Оленки маленькі усі.

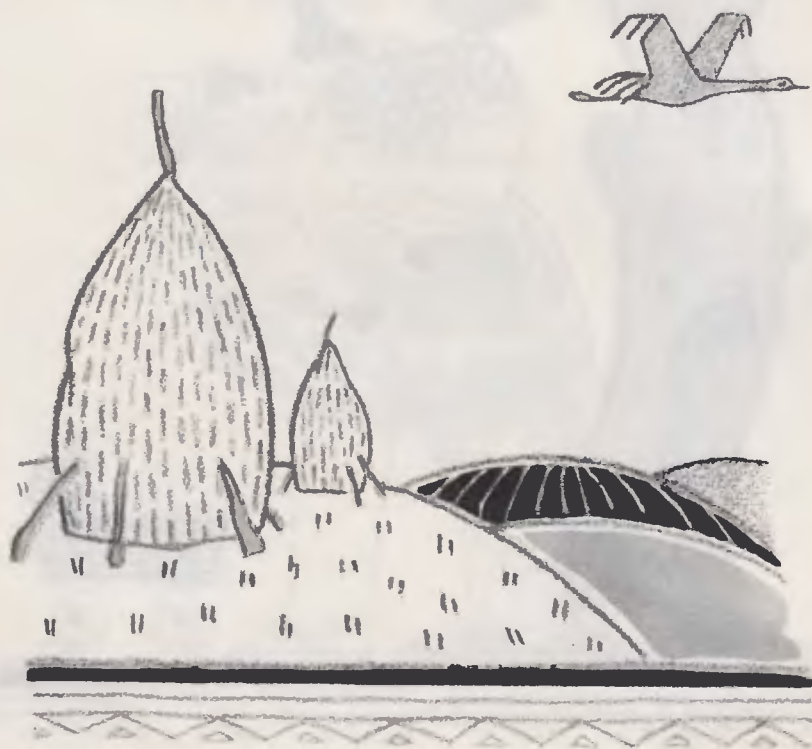

DETTA WYBARSZ

ОБЛІТАВ ЖУРАВЕЛЬ

Облітав журавель
Сто морів, сто земель,
Облітав, обходив,
Крила, ноги натрудив.
Ми спитали журавля:
— Де найкраща земля? —
Журавель відповідає:
— Краще рідної немає!

ЯКИМ Я БУДУ

Прадід був чапаєвцем,
Дід мій був хасанівцем,
Батько мій — гвардієць в авіаполку.
Як настануть свята,
Я піду до тата,
Підіймуся з ним на літаку.
І серед пілотів,
Біля самолётів,
Дам я чесне слово: — Тільки

підросту,

Буду, як чапаєвці,
Буду, як хасанівці,
Буду, як гвардійці, на своїм
посту.

ПОЛИВАЛА Я ПОРІЧКИ

Я носила воду із річки,
Поливала наші порічки.

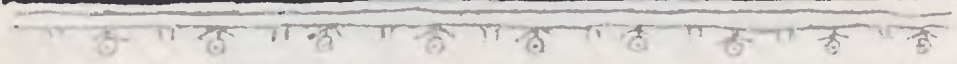
Розцвітали кущики рясно,
Поспівали ягоди вчасно.

Я два тижні ягоди рвала,
Всіх подружок своїх пригощала.

НОВА НАНА

ПРИЛОЖЕНИЕ
КЪ
ЖУРНАЛУ
"НОВА НАНА"

НАША МАМА

Наша мама у артілі
Робить на пекарні,
Випікає білі-білі
Паляниці гарні.

А для нашого садка
Ще біліша є мука,
І вона з тії муки
Нам готує пиріжки.

ЛИПКА

Я, маленька липка,
Виросту велика,—
Не ламай мене.

Я медовим цвітом
Зацвіту над світом,—
Бережи мене.

Тінь тобі я кину
У гарячу днину,—
Ти шануй мене.

Від дощу сховаю
Вранці серед маю,—
Ти полий мене.

Будемо з тобою
Ми рости обоє,—
Ти люби мене.

Виростеш за роки,
Підеш в світ широкий,—
Не забудь мене.

ГУСИ-ЛЕБЕДІ ЛЕТЯТЬ

Гуси-лебеді летять,
Просять їсти, квилять.
Я поставила пшениці
У дубовому коритці.
Гуси не сідають,
Далі пролітають
В рідні луговиська,
В добрі пасовиська.

КАША, АБИ НЕ НАША

«Я люблю гречану кашу,
Рисову, пшоняну,
Ще якусь — аби не нашу.
Їсти цю не стану».

І сказала гарбузова,
Солоденька каша:
«Ну, тоді бувай здорова,
Вередо Наташо».

Покрутилась по світлиці,
Стала під віконце
Гарбузова каша в мисці,
Золота, як сонце.

Потім — скік до перелазу.
Вслід кричить Наташа:
«Почекай-но, з'їм відразу,
Ти ж уже не наша!»

НЕ БУДЬ КОЗОЮ

Іде коза,
Стоїть лоза,
Густа, рясна, зелена.
«Яка краса! —
Кричить коза.—
Ця вся лоза для мене!»

І у кози
Аж дві сльози
У radoщах повисли.
Тріщить лоза,
Гризе коза,
І всю красу погризла.

І ти, мала,
Що в сад пішла
Ранковою порою,
Не рви квіток,
Не псуй гілок,
Не будь, мала, козою.

КОНИК

Я зробив собі конька,
Стригуночка-воронька.
Взяв, запряг його у возик,
Але він мене не возить.
Попросив би я конька
На конюшні у Ілька,
Не вербового,
Живого,
Та боюсь — впаду із нього
Всім на сміх і на біду...
Краще з цим у двір піду.

PROFESSOR & DR. ...
NEW ...

The ... of ...
...
...
...
...

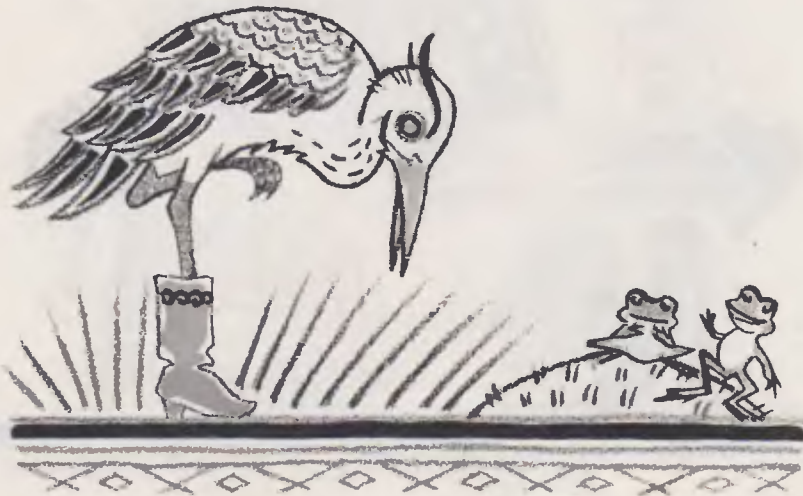
ПРО БИЧКА ТА ЇЖАЧКА

По дорозі біг бичок,
Бачить — лізе їжачок.
Як лизне його бичок,
Поколовся — та вбочок.
Їжачок сміється: «То-то,
Не бери всього до рота!»

ЧОМУ ЧАПЛЯ СТОІТЬ НА ОДНІЙ НОЗІ

Чапля зшила черевички
І мерщій пішла до річки.
— Чапу-лапу, чапу-лапу,
В мене гарні черевички! —
Поки хвастала, ходила,
Черевичок загубила.
І стоїть вона в лозі
На одній своїй нозі,
Другу вгору підіймає —
Черевичка немає.

КУЧЕРЯВИЙ БАРАНЕЦЬ

Кучерявий баранець
Мекав: «Дайте гребінець.
Я гладеньким хочу стати».
І сказала добра мати:

«Не пригладжуй чуба, нащо —
Кучерявим бути краще.
Баранцеві до лица
Чуб носить без гребінця...»

Але ти не баранець —
Треба мати гребінець.

МІКОДИ НЕ ХВАДИСЬ КІЛІ

ХВАЛИСЬ ВІД
ЩО ВІН УГОД
ДІТИЛО ПЕРЖОК
І НА СІМ
І НА СІМ

НІКОЛИ НЕ ХВАЛИСЬ

Хвалився кіт,
Що він убрід
Дніпро перебрєде.
Та як пішов —
І не прийшов,
Нема кота ніде.

І ти ніколи не хвались,
Коли не можеш — не берись.

БЕРІЗКА

В нашої берізки
Білая кориця,
Вичесані кіски —
Любо подивиться.

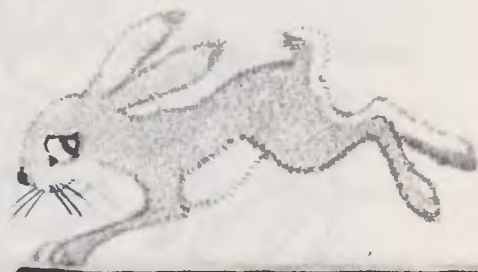
На дорогу з двору
Вистрибали кізки,
Стали гризти кору
Білої берізки...

Ми сказали кізкам:
«Не гризть, не треба.
Хай мала берізка
Виросте до неба!»

ЗАЙЧИКА ЗЛЯКАЛИСЬ

Ми ходили по гриби,
Зайчика злякались,
Поховались за дуби,
Розгубили всі гриби,
Потім засміялись —
Зайчика злякались!

М'ЯЧИКИ

Котилися два м'ячики,
Котились до ріки,
За ними, наче зайчики,
Стрибали малюки.

Два м'ячики надувані
Гойдались у ріці,
А хлопчики задумані
Стояли в осоці.

Два м'ячики за корчки,
За лози попливли.
Заплакали два хлопчики,
Що плавать не могли.

ЧОБІТКИ

В мене є чобітки-
Скороходи.
У садок, до луки,
На городи —
Носять скрізь мене ті чобітки,
Лиш дзвенять по сніжку підківки.
Залетів до ріки
В перегонці,
Замочив чобітки
В ополонці.
Мати лає: «Не йди до ріки!»
Я кажу: «Занесли чобітки».

МУХА — ЗВІР

Сіра муха-цокотуха
Сіла Грицеві на вухо.
Грицик чує — щось дзижчить,
Та як крикне: «Звір гарчить!» —
І сміються всі з тих пір,
Що для Гриця й муха — звір.

2025 YEAR 1

THE YEAR - 2025

ЇЖАЧОК-ХИТРЯЧОК

Їжачок-хитрячок
Із голок та шпичок
Пошив собі піджачок.
І у тому піджачку
Він гуляє по садку.
Натикає на голки
Груші, яблука, сливки.
І до себе на обід
Він скликає цілий рід.

ДОНЯ ХОЧЕ СПАТИ

У моєї доні
Оченьята сонні,
Рученьки мов з вати,—
Доня хоче спати.
Ніч прийшла тихенька.
Спи, моя гарненька.

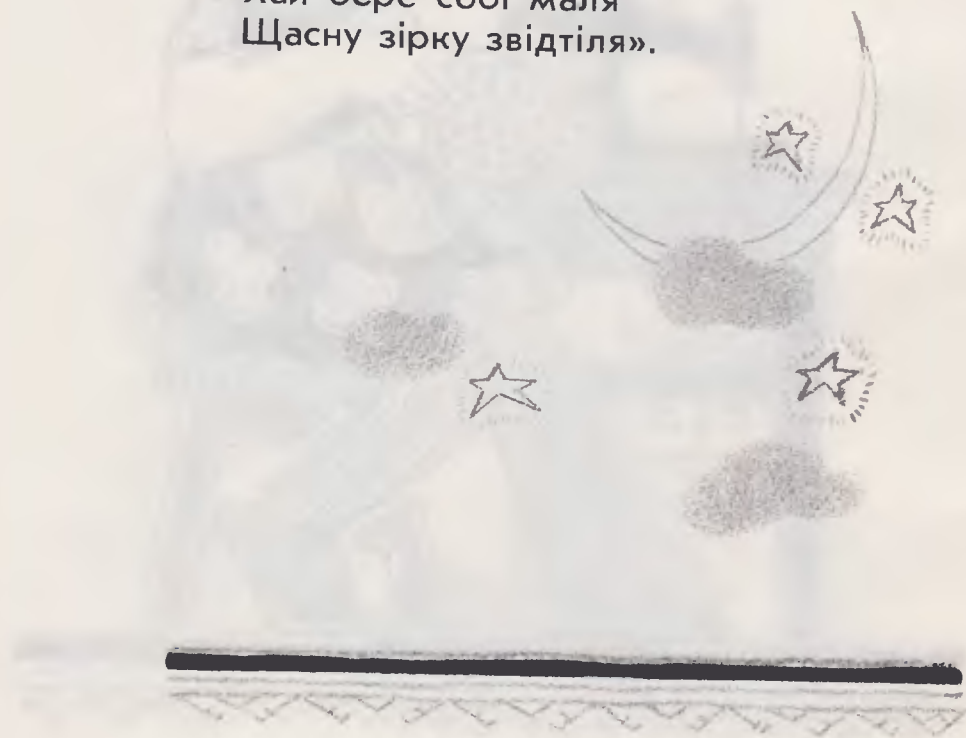
ХВОСТИК НІДЕ ДІТИ

Я пошила на святки
Нашій киці чобітки.
Шапочку наділа,
Тільки не зуміла
Трусики надіти —
Хвостик ніде діти.

В НЕБІ — В МОРІ

В небі — в морі
Сяють зорі,
Місяць в човнику пливе
І питає:
«Де живе
Той хлопчина,
Молодчина,
В кого ліжечко нове?
Я візьму його у човен,
Човен той сузір'я повен —
Хай бере собі маля
Щасну зірку звідтіля».

НІЖНО ГОРНЕТЬСЯ ПІТЬМА

Ніжно горнеться пітьма,
Ніч підходить крадькома,
Хоче вкрасти з хати сина,
Понести туди, де зимно.
Ми сховаєм сина в ліжку,
Вкриєм ручки, вкриєм ніжки —
Аж до ранку, до світанку,
Поки ніч не піде з ганку.

ДІД МОРОЗ НЕСЕ МІШОК

Дід Мороз несе мішок,
В ньому теплий козушок.
Ой ти, діду-дідусю,
Зігрій нашу Ганнусю,
Розв'яжи мерщій мішок,
Дай Ганнусі козушок,
Надінь валянки на ніжки,
Хай вона пограє в сніжки.

КІТ НЕ ЗНАВ

Падав сніг на поріг,
Кіт зліпив собі пиріг.
Поки смажив, поки пік,
А пиріг водою стік.
Кіт не знав, що на пиріг
Треба тісто, а не сніг.

ПОМАГАЙ

Через поле, через гай
Ходить хлопчик Помагай.

Бачить хлопчик: садять сад, —
Він поміг кінчити ряд.

Вмить приніс відро води
І полив аж два ряди.

Рій із пасіки пішов, —
Помагай роя знайшов,

Обходивши луг і ліс,
Він в село його приніс.

За селом копали став, —
Помагай візок дістав.

Цілий день возив пісок,
Аж вищав його візок.

Помагая у труді
Знають літні й молоді,

Ковалі і муляри —
Всі радянські трударі.

Ось і ти часу не гай.
Будь, як хлопчик Помагай!

СНІЖОК

Як на моріжок
Налетів сніжок,
І до річки, і до бору
Не видно стежок.

Шапку я схвачу,
З гірки полечу,
Чобітками, підківками
Стежку протопчу.

Як почнеться гра,
Рада дітвора
Зліпить білу сніжну бабу
Посеред двора.

І, немов жива,
Баба снігова
Буде зиму всю стояти,
Наче вартова.

TO THE

CHILDREN OF THE
CITY OF NEW YORK
AND
THEIR PARENTS
AND
TEACHERS

З М І С Т

Оленка маленька
Облітав журавель
Яким я буду
Поливала я порічки
Наша мама
Липка
Гуси-лебеді летять
Каша, аби не наша
Не будь козою
Коник
Про бичка та їжачка
Чому чапля стоїть на одній нозі
Кучерявий баранець
Ніколи не хвались

Берізка
Зайчика злякались
М'ячики
Чобітки
Муха — звір
Їжачок-хитрячок
Доня хоче спати
Хвостик ніде діти
В небі — в морі
Ніжно горнеться пільма
Дід Мороз несе мішок
Кіт не знав
Помагай
Сніжок

8 коп.

ДЛЯ ДОШКІПЬНОГО ВІКУ

Воронько Платон Никитович

ЧИТАНОЧКА. Стихи

(На українському мові)

Редактор М. О. Жерноськова. Художній редактор С. К. Ариш-ценко. Технічний редактор К. М. Романчикова. Коректор В. П. Ніколенко. Здамо на виробництво 3.VII. 68 р. Підписано до друку 16.VIII. 68 р. Формат 70 x 90^{1/16}. Папір № 1. Фіа. друк. арж. 2,5. Обл.-вида. арж. 1,69. Умовн. друк. арж. 2,93. Тираж 300 000. Зам. 492. Ціна 8 коп. Видавництво «Веселка», Київ, Чурса, 34. Фабрика кольорового друку Камітету по пресі при Раді Міністрів УРСР. Київ. Довжина, 3.